

עפ"ג 17833-09-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט העליון

עפ"ג 17833-09-24

לפני:	כבוד השופט נעם סולברג
המבקשת:	מדינת ישראל
נגד	
המשיב:	פלוני
תאריך הישיבה:	בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, מיום 24.7.2024, בת"פ 35047-03-22, שניתן על-ידי השופט צ' קאפח 19.9.2024
בשם המבקשת:	עו"ד מירי פרידמן
בשם המשיב:	

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, מיום 24.7.2024 (השופט צ' קאפח), שבגדרו הוטל על המשיב צו שירות לתועלת הציבור.

2. ביום 30.11.2022, הורשע המשיב, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקה וניסיון להחזקה של סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973 (עבירת הניסיון כללה גם צירוף עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). בעקבות כך, גזר על המשיב בית המשפט המחוזי צו שירות לתועלת הציבור, בהיקף של 340 שעות. בד בבד עם מתן גזר הדין, הורה בית המשפט המחוזי על עיכוב ביצוע גזר הדין ב-45 ימים, עד יום 8.9.2024, למקרה שתבחר המבקשת להגיש ערעור על גזר הדין.

3. ביום 8.9.2024, יומו האחרון של עיכוב הביצוע, הגישה המבקשת ערעור כאמור, ולצדו הגישה גם בקשה לעיכוב נוסף של ביצוע העונש - היא הבקשה שלפני. רק לאחר שהוגשה הבקשה, התברר כי

המשיב החל זה מכבר בביצוע צו השירות. בירור נוסף העלה, כי סיבת הדבר היא טעות בשירות המבחן.

4. בהינתן מצב דברים זה, בדיון שהתקיים לפני, ביום 19.9.2024, הציעה באת-כוח המשיב, כי הלה יורשה להמשיך בריצוי עונשו, כאשר אף אם יסיים לבצעו טרם הדיון בערעור המבקשת - עניין זה לא יועלה כטענה נגד החמרה בעונשו. משהבהיר ב"כ המבקשת, כי אין ביכולתו להשיב להצעה על אתר, הוריתי, בהחלטה שניתנה בו-ביום, כי הצדדים ימשיכו בהידברות ביניהם, ויודיעוני אם עלה בידם לגבש הסכמה. ביום 22.9.2024, הודיעה המבקשת כי היא דוחה את ההצעה. משכך, בקשתה מצריכה הכרעה.

5. לטענת המבקשת, הגם שאין חולק כי בהתאם לסעיף 213(1) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982, בית המשפט שדן בערעור מוסמך להחמיר בעונשו של נאשם שסיים את ביצוע עונשו, ואף לגזור עליו מאסר בפועל; עדיין, במישור המעשי, מתעורר חשש שביצוע העונש, במלואו או בחלקו, ישפיע על שיקול דעתה של ערכאת הערעור, ויוביל לדחיית עמדתה של המבקשת, באשר לענישה הראויה למשיב.

6. המשיב, מנגד, טוען כי מאז שהחל בביצוע צו השירות, הוא רואה ברכה בעמלו, וחש סיפוק רב מתרומתו לקהילה. המשיב טוען אפוא, כי ביצוע הצו הוא צעד חשוב בהליך השיקום שבו החל, ומבקש כי תהליך זה - לא יופסק. עוד מצביע המשיב, על כך שהוא אינו נושא באחריות לטעות, וגורס כי המבקשת לא תיפגע כתוצאה מביצוע הצו על-ידו, בשים לב להתחייבותו כי עניין זה לא יעלה כטיעון נגד החמרה בענישתו.

7. לאחר עיון, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות. אמת, על דרך הכלל, נוהג בית משפט זה להיעתר לבקשות עיכוב ביצוע מטעם המבקשת, במקרים דוגמת עניינינו-אנו (ראו, למשל: ע"פ 1154/07 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 6 (14.2.2007); ע"פ 1408/18 מדינת ישראל נ' בן-דרור, פסקה 15 (21.2.2018); ע"פ 4348/12 מדינת ישראל נ' אהרונוב, פסקה 12 (6.6.2012)). זאת, בעיקרו של דבר, על מנת שלא לפגוע ביכולתה של המדינה לערער על ענישה מקלה, וכדי שלא לכבול את ידי בית המשפט, בגשתו לבחון את הערעור, בשל כך שהעונש רוצה זה מכבר (ע"פ 10315/05 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5 (9.11.2005)). ואולם, הנדון דידן - חריג; כפי שצוין לעיל, עסקינן בתאונה - טעות של שירות המבחן, היא שאיפשרה למשיב להתחיל בריצוי עונשו. משאלה הם פני הדברים, סבורני כי בהתחייבותה של באת-כוח המשיב, להימנע משימוש בריצוי העונש, על-ידי המשיב, כ'מגן' נגד ערעור המבקשת - יש כדי להפיג את החששות מפגיעה בסיכויי הערעור. מטעם זה, עמדתי היא שאין לראות בדחיית הבקשה בדנן, משום סטייה מגישתו הכללית של בית משפט זה, באשר לבקשות עיכוב ביצוע המוגשות על-ידי המבקשת. עוד סבורני, כי משעסקינן בתאונה, הרי שאין גם מקום לחשש מפני אחרים שיבקשו אף הם לילך בדרכו של המשיב. לכלל האמור, ניתן לצרף גם את

התועלת הרבה שמפיק המשיב מביצוע צו השירות, כפי שתואר על-ידו; יש אכן לקוות, כי בעניין זה יהיה כדי לתרום למאמצי שיקומו.

8. סיכומו של דבר: עמדתי היא שיש לאפשר למשיב להמשיך בביצוע צו השירות. לצד זאת, מודגש כי ערכאת הערעור לא תתחשב בביצוע העונש כשיקול נגד ההחמרה בענישת המשיב, והלה, כפי התחייבותו באמצעות באת-כוחו, לא יטען לכך.

9. אשר על כן, הבקשה - נדחית.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ה (06 אוקטובר 2024).

נעם סולברג
שופט